

+ + + + + + + + + + + + + + | |
 + Slova pro první list +
 + + + + + + + + + + + + + + | |

*
*
* * *

Přátelství se špatným je jako
 nádoba z hlíny
 - snadno se rozbije, slepit se nechce.
 Přátelství s dobrým však
 zlatý je džbánek
 - nepraskne jenom tak, spojí se lehce...

* * *
*
*

| | + + + + + + + + + + + + + | |
 + S a n s k r t +
 | | + + + + + + + + + + + + + | |

* Co jsme všechno (na) dělali ... *

* Historie místo úvodu nezaškodí... *

Když jsem uvažoval, čím tento Semtamník začít, napadlo mne prosté řešení. Určitě se mezi Tuláky najdou ti, co si rádi přečtou o všech akcích uplynulého šk. roku alespoň několik vystihujících slov:

| Z á ř í 1 9 9 4 - s r p e n 1 9 9 5 : |

| R o k M a r t i n a Š p o r k y z L i p é |

1994:

14.9. - Schůzka oddílu, Praha - Malešice.

Středa, svitek se starobylým textem nás posílá na Anenské náměstí.

15.9. - Mimořádná schůzka, Praha. Anenské náměstí, dům s iniciálami, pronásledovaný Martin ztrácí svůj deník a dopis, jdeme podle plánu v nalezeném dopise (je určen Jeremiášovi, Martin se s ním chce sejít) přes Karlův most až do Valdštejnské zahrady, tam v krápníkové stěně zapálená svíčka, domluvíme se, že přijdeme do tohoto místa 19.9.

19.9. - Mimořádná schůzka, Praha - Valdštejnská zahrada.

U krápníkové stěny stařec, magický trojúhelník na zemi, do něj vstupují ti, co obdrželi dopis s vysvětleným jedním ze slov Kouzla tvoření. Stařec vybere jednoho (Jakub), který se stane vypravěčem - Šimonem.

24.9. - Jednodenní výprava, sobota, různá místa.

Cesta: Zbořený Kostelec, Hláská u Poddubí, Senohraby, Hvězdovice. Najdeme truhlu Martinova "otce" a dozvíme se jméno Vladislav ze Staré Dubé; erb nepřítele; na St. Dubé nic nenajdeme (jen ten erb), víme, že otec Jakuba, Martinova přítele, má pro nás listiny.

27.-30.10. - Podzimní prázdniny, Živec u Písku

Kupec - Jakubův otec, pomoc Badateli, záměna klíčů, zázračná látka, listina s dopisem od "otce". Získali jsme talisman, mince, lék, věc s magickou mocí, básničku.

25.-27.11. - Výprava, Lhotka - KRUH, čili nemocní.

Lidé onemocní vstoupením do kruhu, potíže s nimi, nakonec O.K., setkání s někým, kdo zná tajemství "ocelového muže".

16.-18.12. - Výprava, Tolštejn - STROM SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ

Vánoční výprava, při níž se potkáme s Badatelem, hledajícím Strom splněných přání. Badatel nám věnuje medajlon, o něm Šimon řekne, že je to předmět, jehož majitel se po dobu, co jej nosí, může stát druidem.

Druidem se stávají postupně Nikola (učila nás děkovat stromu za to, že si z něj utrhneme malou větvičku) a Jezule (hráli jsme "Hrniček") a potom sám Šimon (dovedl nás ke Stromu splněných přání). Posledním druidem byl Myšák (relaxační hudba před usnutím).

1995:

17.-19.1. - Výprava, Všenory - FEXT.

Před domem nás čeká Fext, plníme mu průběžně služby, nakonec ho osvobodíme a získáme hroudu zlata a potvrzení na ni. Zve nás na SOUD FEXTŮ za 103 dní.

31.3.-2.4. - Výprava, Lhotka - DEN SVĚTELNÉHO ROKU.

Nekonečné panství, nebo také Dolgunburské vévodství. Vládne mu Tajemný, který je zakletý - je slepý přes den, vidí jen v noci, kletbu odstraníme jeho smířením s rodiči, získali jsme dalšího šlechtice na svou stranu.

19.-21.5. - Výprava, Tolštejn - RYTÍŘSKÝ TURNAJ.

Královna Magdaléna potřebuje do své družiny získat nejlepšího z rytířů, tomu také svěří jedno tajemství. Stává se jím Wendy, potažmo jejím prostřednictvím Martin Šporka z Lipé. Tajemství je o Perchtě z Rožmberka.

2.6. - Divoká Šárka, SOUD FEXTŮ.

Před soud předstupují Fexti a obhajují správnost svého vysvobození. "Náš" Fext je tam také a potřebuje svou obhajobu podložit svědectvím Martina Šporky z Lipé. Děti svědčí a Fextovo vysvobození je stvrzeno.

23.-25.6. - Výprava, Husinec - POSLEDNÍ ZKOUŠKA.

Král se dozví o Martinovi a rozhodne se jej vystavit zkoušce. Má vrátit vzácný prsten pravému majiteli, správci královského hradu (města). Jsou tři, kteří se za správce vydávají. Úkol se nakonec zdaří a Martin získává GLEJT, který jej opravňuje předstoupit před krále.

9.-25.8. - LDT Keblov.

Martin předstoupí před krále, který mu vrátí vše, co mu náleží, ale Martinova cesta ještě nekončí. Musí najít své pravé rodiče, což se mu nakonec zdaří. Příběh se uzavírá, Šimon - vypravěč se loučí.

Akce, které nesouvisely s celoroční hrou:

5.11.94 - Sazení květin na Haltýři

5.12.94 - Mikulášská nadílka, obcházíme děti

26.12.94 - Putování za vánoční vločkou, Vyšehrad

20.-22.1.95 - Výprava na lyže, Tolštejn - ZA SNĚŽNÝM MUŽEM

3.2.95 - Národní divadlo - Sluha dvou pánů

5.-11.3.95 - Jarní tábor, Mitrov - CESTA DO PRAVĚKU

8.4.95 - Sazení stromků v Soběšíně

21.-23.4.95 - Dřevěná brigáda Kmene, Keblov

6.5.95 - Za rostlinami na Karlštejnsku

14.5.95 - Účast na soutěži Zelená stezka - zlatý list, Klukovice

5.-9.7.95 - Prázdninová výprava Kmene, Husinec
A to je vše z nedávné minulosti! Bylo toho málo, nebo mnoho? To posuďte sami.

* Okénko do KRONIKY *

Tentokrát jsem pro Okénko vybral loňský letní vodácký tábor. Přestože jej pořádal Luděk pro Orlíky, plavilo se na lodích více Tuláků...

S Ludkem na vodě

Argonauti na Vltavě

Od Lipna z Horní Plané do Českých Budějovic 23.7.-

6.8.1994

Spřátelený oddíl Orlík pořádal loni v létě vodácký tábor. A protože Orlíků není zrovna mnoho, dostali Tuláci nabídku tohoto tábora se zúčastnit.

Odjeli jsme vlakem v tomto složení: Ája (z Orlíků), Michal, Veverka, Konopík, Štěpán (Orlík), Bára (nebyla členem žádného z oddílů), Wendy, Paleček, Myšák a Jirka Kurka se svou malou čtyřletou Haničkou. Zavazadla (a později někdy i nás) převážel autem, půjčeným od Jirky Synovce, Luděk. Na místě našeho prvního kempování se k nám připojil ještě Zdeněk (Orlík) a také Jakubs Jezuletem. Ti měli svou vlastní rychlou loď. Takto jsme zůstali celý týden. Na druhou polovinu tábora se vyměnil Myšák s Nikolou. A potom již tento spíš rodinný tábor nedoznal změn. První zastavení a první stavění stanů nás čekalo v Horní Plané. Sluníčko pálilo parádně a ještě štěstí, že bylo kde chladit rozpálenou kůží! U vod lipenské nádrže jsme trávili dost času. Večer mezi nás poprvé přišel Iáson a my všichni se stali argonauty, plujícími na lodi Argó za zlatým rounem na Kolchidu. Plavby na lodi jsme však ještě neokusili. Celý první týden nás čekala chůze pěšky. Teprve ve druhém týdnu jsme měli poznat, co to je věnovat se vodáctví. Druhý den jsme se vydali na cestu, během níž jsme museli překonávat mnohá nebezpečí, které na argonauty cíhalo. Museli jsme překonat obra, svým zpěvem uspat Argona, který hlídal Ió a také přezpívat (nebo spíš přeječet) sirény, které na nás v podání Jezulete a Myšáka cíhaly na pařezech vyčnívajících nad hladinu nádrže, že to vypadalo tak skutečně, jako by opravdu chodily po vodě...

Další den nás čekal asi nejtěžší pochod. Ujít cca dvacet kilometrů není pro nás tak těžké, ale to

úmorné vedro bylo vysilující. Jakýkoliv potok po cestě byl v obležení a mokré šátky na hlavách byly jen dočasným osvěžením. Luděk cestoval s autem, převážel vše, protože Horní Planou jsme toho rána opustili a zamířili jsme do Svatého Tomáše. Po cestě jsme obědvali, Luděk zastavil a ouha, zastavilo i auto s policisty a co prý tu děláme v chráněné oblasti. Naštěstí se panu v uniformě zdál Luděk odněkud povědomý a když Luděk řekl: "Vždyť jsem vás tu před prázdninami vezl!" byl policista náš...Ve Svatém Tomáši jsme stanovali na soukromém pozemku vedle chalupy jedněch dobrých lidí. Malá Hanička, která dostala ten večer teplotu, nemusela spát ve stanu, ale v chalupě a bylo o ní dobře postaráno.

Nad Sv. Tomášem na nás další den čekala zřícenina hradu Vítkův kámen. A tam se také argonauti potkali s králem Kyzikosem. Cestou zpět od něj byli přepadeni barbary, kteří unesli Wendy. Tu jsme samozřejmě nemohli nechat jen tak unesenou, vydali jsme se po jejich stopách a osvobodili ji.

Ani místní vody jsme nevynechali ze svých cest. Léto tohoto roku bylo opravdu parné a lipenská nádrž trochu daleko. Jirkovým, nyní Luďkovým a tedy i naším přibližovadlem jsme cestovali za vodou.

Večer po onom divokém dnu jsme trávili u ohně s majiteli chalupy, opékali jsme si společně vuřty, zpívali jsme při kytaře a pomalu se loučili s tímto místem, protože ráno nastalo balení a další pěší cesta dál, do Přední Výtoně.

Utábořili jsme se na pozemku školy, což jsme měli s ředitelem domluveno. A nebýt konfliktu v nedaleké prodejně, kde nám odmítli vystavit paragon na potraviny, nebylo by nic, co by naši náladu kazilo. Luděk tehdy došel pro starostku a v prodejně si hned vzpomněli, co je jejich povinnost. Ale odpoledne, kdy k nám zavítala dvojice ochránců přírody ze Správy Horní Plané a vyprávěla nám o Šumavě, přišla mezi nás i starostka s doprovodem zjišťovat, kdo že nám povolil tábořit v katastru obce, když oni jako obecní úřad taková povolení nevydávají. Samozřejmě - pracovníci prodejny patřící místní Jednotě nám tak oplatili stejnou mincí. Vše se vyřešilo domluvou, nemuseli jsme se nikam stěhovat a vyprávění ochránců jsme potom vyslechli nerušeně až do konce.

V táboře nám začal řídit obr Dlouhorukáč. Měl za svůj černý úkol dělat různé škudílkovské akce (jako třeba složit polena do jednoho stanu, zbytek čaje "osladit" solí, atp.). Úkolem dětí bylo zvolit si Jasnovidce, který svolal po takové obří akci všechny děti, aby společně určily, kdo Dlouhorukáčem je. Po každé obrově akci mohli hádat jednou a celkem obr škodil třikrát.

Kdyby se děti ani po třetí netrefili, obra bychom prozradili a byl by mezi velkými vylosovaný jiný. Dodnes děti na Dlouhorukáče vzpomínají. A také na své typování a na věčnou reakci Báry: "Já ví, kdo je obr, ale nepovím to!" A když ostatní typovali špatně: "Věděla jsem, že to není on." Začali ji přezdívat nelichotivě, ale upřímně řečeno zaslouženě: Jasnoblbec...

Pěšmo jsme nakonec dorazili až do Lipna nad Vltavou. Cestou jsme ještě museli porazit krále, který se nám postavil do cesty. Připravil nám perné disciplíny a vrcholem všeho byl zápas mezi ním a Palečkem. Paleček samozřejmě zvítězil a my jsme pokračovali dál.

V Lipně nad Vltavou jsme nakonec nezůstali a Luděk nás autem převezl na poslední místo na souší, do Vyššího Brodu. Tam nás čekaly pramice. Poprvé jsme je vynesli na hladinu přehrady a zkusili si, jaké to bude... Mnozí z nás seděli v lodi poprvé a bylo nutné rozmístit děti i velké do dvou posádek a sehrát se, zjistit, co má na starost kormidelník, co háček, co to znamená, řekne-li se kontra a podobně.

Navštívili jsme také místní klášter a rozeběhli se po nákupech ve městě. Svět je malý. Málem jsem vrazil do tolštejnského hradního pána - Přemka! I on se s dětmi věnoval vodáctví.

Řádně teoreticky připraveni jsme nakonec obě pramice spustili na Vltavu. Jmenovali se Argo I. (to byla těžší loď, laminátová a přezdívaná zanedlouho Cedník I. Kormidloval jsem ji já.) a Argo II. (což byla dřevěná pramice, lehší, o to snad labilnější, ale s menším ponorem! Což se vzhledem ke špatné sjízdnosti řek v tomto létě ukázalo být důležité. Kormidloval ji Luděk.).

Ani si nevzpomínám, kolika šlajsnami jsme po zbytek cesty projeli (vodáci prominou), ale ani jedinkrát jsme se neudělali, nepočítám-li několik balvanů, na nichž jsme ztroskotali v jinak poklidné Vltavě.

Kempovali jsme v Rožberku, navštívili jsme i hrad a cestou dál po řece se tehdy Argo I. změnil v Titanik. Zkoušeli jsme totiž změnit kormidelníka a tehdy již mezi námi byla na naší pramici Nikola. Na klidné hladině se celá loď točila po směru i proti směru hodinových ručiček. A kameny se lodím nevyhýbají.

Zastavili jsme u břehu a zhodnotili děravou situaci. Argo I. převzal Luděk jen se dvěma dětmi s úkolem doplout do nejbližšího kempu v Novém Spolí. My ostatní se zvolna přesouvali na druhé lodi.

V Novém Spolí bylo sušení a lepení a dlužno říci, že úspěšné. Cestou po vodě moc času na hry nezbývalo, ale Kolchida a s ní i Zlaté rouno nezůstalo zapomenuto!

Z Nového Spolí jsme mířili po vodě do Zlaté koruny. Nemoci se nám bohužel nevyhýbaly a tak jsme časem

několik marodů vždy převáželi autem k lékaři a místo aby s námi cestovali po Vltavě, vždy jeli v naší dvanáctsettrojce.

Předposledním zastavením byla Zlatá koruna. Tam argonauté dosáhli s Iásonem Kolchidy. Král Aiét nechtěl slyšet nic o vydání zlatého rouna, ale jeho dcera byla k argonautům přívětivější. Vítězství Iásona bylo více než jasné.

Podívali jsme se také do města na místní pamětihodnosti a na kamenném dvoře vyslechli pohádku od potulných herců O Sněhurce a lesním muži Matyldě-Klotyldě.

Poslední místo na vodě byl Boršov, předměstí Českých Budějovic. Zůstali jsme jedinou noc, rozloučili se s Argo I. i II., které převzal a do Prahy převážel Tonda Unger, a sami jsme vlakem (a marodi autem) odcestovali do našich časů.

Kéž by vodáci tolik neholdovali popíjení do pozdních nočních hodin! V každém kempu se bohužel našlo mnoho takových kamarádů, kteří obléhali nejbližší občerstvení a nenechali ostatní spát. Kéž by jich bylo co nejméně a my už příště neslyšeli za svými stany noční hlahol v rytmu jednoduché melodie: "My to bordel neděláme, my jsme potichu, my jsme potichu, my jsme potichu!!!"

Voda s Luďkem se povedla a jistě to není poslední akce, kterou budeme skutečným vodákům fušovat do řemesla!

Mějte se fajn a po vodácku: AHÓJ !!!

* P í s n i č k y * |

Tu první písničku v pořadí asi znají jen někteří z vás, což je určitě škoda, kterou nyní můžeme napravit. Tu druhou slyšel každý z účastníků právě uplynulého letního tábora.

J e š t ě m i c h v i l k u z p í v e j

Vlasta Redl

C F Ami

1. Ještě mi chvilku zpívej a neříkej, že už to neumíš,
Dmi Ami D G
ať se zas cítím takhle maličkej, jak Ti srdce pro mě bije.

C F Ami

Ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí

Dmi Ami D G

- a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.
2. Tak je zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi.
Když zpíváš je mi jak dávno v bezpečí babiččiny přiny
a nemám strach jen o to jediný, že už bude konec prázdnin.
3. Ještě mi zpívej a já to vážně nikde nepovím,
že Ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila.
Muzika není pro každého, jen pro ty, co maj uši hladový
a mě už v uchu hrozně kručelo a tys mi ho tak hezky nakrmila.
4. Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že Ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně.

Ještě zpívej a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, že nezpívají pro mě...

C e s t a | Michal |

Táborová hymna VI., LDT Keblov, srpen '95

Ami G Ami

1. Když hrad je pln chladných rozvalin
C DAmi
a ze střech shozen každý trám,
C FAmi
z bohatství zbývá jenom stín,
Dmi E Ami, D, Ami
- na cestu se dám, kam se dám?
2. Mé kroky míří tou krajinou,
pustou nebo hostinnou,
kdo čestný není, musí jít,
- na cestu se dám, kam se dám?
3. Já přešel louky i pouští svět,
i kraj, kam radost pohlédnout,
za všecku krásu domů smět,
- na cestu se dám, kam se dám?
4. Bohatství získat je těžší snad,
než bujné hřebce osedlat,

- však ještě víc čest jménu dát,
 - na cestu se dám, kam se dám?
5. I dlouhá cesta přec konce má,
 jako by loučí jiskry zřím,
 čest svému jménu navrátím,
 - na cestu se dám, tam se dám.
6. Když hrad je pln chladných rozvalin
 a ze střech shozen každý trám,
 čest svému jménu navrátím,
 - na cestu se dám...

* Z e l e n á , č e r n á , č e r v e n á ... * |

Poslední schůzka v minulém školním roce (28.6.95) měla slavnostnější průběh. Tuláci dostali šanci získat tři lístečky, každý jinak barevně označený. Na lístek se zelenou barvou mohli vepsat to, co se jim v právě ulynulém roce líbilo, na černě označený co se nelíbilo a na červený cokoliv. Kdo nechtěl, nemusel se podepisovat. Jak to všechno zajímavě dopadlo, můžete si nyní přečíst. Vše je autentické. Jazykovou (pravopisnou) úpravou záměrně nic neprošlo.

* ————— * Z e l e n á * ————— *

Líbýsemi že Tuláci tak, dlouho vydrželi. *Anonym*
 Skoro všechno. Jakub
 Líbí se mi v Keblově a hry jako na Tolštejně 1992. Čert
 Výpravy na kterých nebyla sestra Marešová Tereza
 Legrace za všech okolností *Anonym*
 Že se na nás přišla Nikola aspoň podívat Hádě
 Jarní táborRákos
 Líbilo se mi na letním táboře Martin
 Táboř, výpravy, jarňáky, celý Tuláci. Pytlák
 Líbilo se mi, že už někteří z nás mají rozum Jezule
 Líbilo se mi, že sme toho tolik prožili ?Malda
 Nejvíc se mi líbila, dramatizace a vůbec výpravy. Bob
 Jsem ráda, že máme na Tulákách skvělí lidi Jitrocel
 Výpravy, táboř, celoroční hry, výhry, shrnutě celý
 TuláciKonopík
 Líbí se mi, že jsme toho hodně prožili Kapucínek
 Líbil se my Jarní Tábor a hry co hrajeme na schůškách
 Solárko
 Na tulákách se mi líbí, že hrajeme hry jaké chceme.
 Líbí se mi
 výpravy. Iveta
 Husinec a hry na schůzkáchMonty
 Výpravy a táboř (hlavně do Husince) výhry Veverka
 Všechny dobré skutky. Čiňte je dál! Míša
 Líbí se mi ze máme pryma vedoucíE.T.

* _____ * Č e r n á * _____ *

Na tulákách se mi zatím všechno líbilo. Iveta
Kostlivecký bál (ve Všenorech), který se nakonec
nekonal (čarodějnic se tato věta netýká!). Míša
Večerka na jarňákách, mytí nádobí na táborech, bodování
Veverka

Nelíbili se mi tresty ? Malda
Nelíbilo se mi bodování na jarňákách Solárko
Zelenina v polívkách na výpravěRákos
Moc štve, že jsem v tomhle roce byla hodně nemocná a
kvůli tomu jsem nemohla jezdit na výpravy.Linda
Nejň se mi líbily, cesta s báglem (9,54 kg). Bob
Nelíbí se mi, že lítáme v lese mezi klíšťatama Jitrocel
Večerka od Matese vejš (jarňáky) Bodování na
jarňákáchKonopík
Bodování na jarňákách a spaní na jarňákách Mates je
stejně starý a šel spát později, jak se Vanda moc
ukazovala před video kamerou.

Pytlák
Nelíbilo se mi, že mluvíme občas sprostě. Jezule
Že nejezdíme pod stan. Že s námi dva vedoucí
nikdy nehrají
a zajímají se jen os... (nečitelné) dřepy Anonym
Přístup některých velkých k táboru 94 Anonym
Nelíbí se mi že nejedeme letos o prázdninách do Husince
E.T.
Schůzky v poslední době, jsem také vinnaNakreslený Myšák
Dva z velkých se zajímají jen o sebe a nehrajou skoro
hry. Že s námi nejezdí Vašek Hádě
Nelíbí se mi že se musí klikovat Anonym
Nelíbylosemi že nám velký skazili bojovku Anonym
Mě se nelíbí to, že nebudu chodit na tuláky Martin

* _____ * Č e r v e n á * _____ *

Hádě a Čertíku nedělejte si ze všeho srandu Veverka
Z každého z nás si berte jen to nejlepší! Nikdo se
nechtějte stát napodobeninou jen jednoho z nás ! Míša
Přála bych si aby bylo víc výprav a táborů Kapuca
Přála bych si abychom jezdili častěji na výpravy, kde
se můžeme koupat. Anonym
Více výpravRákos
Proč nejezdíme pod stany MichaleČert
Přeji si aby jsme někdy zase jeli do KameniceAnonym
Pozdrav Babičce Vašákové, Kláře a celé Lhotce. Přeji
si abychom
jeli do Kamenice. Solárka
Osobní pro Jezulku: (nakreslené srdíčko) Kuba
Michale, pevné nervy a víc odvahy Jezule
Nej lepší by bylo kdyby byly výpravy každý výkend. Bob

Chtěla bych jezdit na koních a jet do Husince k panu Oulickému.

Anonym

Já si přeju, aby jsme už jeli do KeblovaMartin

Přejisi abychom jezdili častěji do Husince Anonym

Aby všichni hráli (velký) s náma hry. Aby se nenadržovalo nováčkům. A nejen nováčkům Hádě

Přeju si lepší hry na schuskach (př. fotbal E.T.

Pozdrav panu Oulickému a milovaný koníkům, Kláře do Lhotky - Babičce Konopík

Pozdrav panu Oulickému, kláře, babičce a Hančí, Hugovi, Hale, Hebrejce, Marcele, Artemis, Hvězdičku všechny koním. Pytlák

Chtěla bych vzkázat všem, aby si dříve než něco řeknou, nebo udělají, rozmysleli, jak by na to reagovali oni, kdyby jim to udělal jiný. Nakreslený Myšák

* ————— * **T ř í b a r e v n á d o u š k a** * ————— *

Snad po sté se znovu pročítám vašimi slůvky, které jste napsali na lístky a můj strach o osud oddílu je hned o něco menší. Tuláci vydrží ještě dlouho, protože jsou v něm lidé, kteří si to přejí, kteří chtějí prožívat další a další schůzky, výpravy, tábory, další zatím ani netušené příběhy (vždyť stejně tak v "pravěku" ještě za Luďka nikdo netušil, kam až se, a za kolik let, dostaneme).

Snad jen za pár let někteří z vás stanou na místech rádců nové generace Tuláků. Určitě. Protože jenom tak má tahle činnost smysl, jenom tak může vše pokračovat. Budete to vy, kdo těm novým zatím neznámým dětem ukážete jiné světy. Budete to vy, kdo jim pomůžete stát se členy Kmene, kdo je budete zkoušet ze všech možných Stezek a učiníte jim život o Tuláky bohatší... Vždycky se nedá vyhovět všem. Dělená večerka na jarním táboře se melíbila více lidem. Byl to pokus, jehož výsledky musíme hodnotit. I vaše názory vezmeme v úvahu. Pro E.T., ale nejen jemu: do Husince jsme jeli a to dokonce dvakrát! Podruhé, pravda, pouze Kmen, ale co brání vám ostatním splnit Základní oddílovou zkoušku? Čiňte se a napřesrok vás může vyjet víc!

"Michale, pevné nervy a víc odvahy." Přeje mi Jezule. Pevné nervy potřebuji. A více odvahy neškodí jen tehdy, jde-li naproti ní tím více rozvahy. Tuláci nejsou žádné ufnukané baby, Tulák se přece nedá. Ale nejprve je vždy dobré myslet a potom jednat. A to neplatí jen u Tuláků. Někteří z vás si uvědomujete, že takováhle parta lidí se nerodí jen tak automaticky. Proto si ji chraňme a rozvíjejme ji. I já jsem rád, tak, jak to hezky napsal Jitrocel, "že máme na Tulákách skvělí lidi" - rádce i skvělé děti!

Světlo vašim krokům, Tuláci !

* B o b ř í k " N U D Y " *

V červenci, kdy se do Husince vypravil Kmen, rozhodli se Konopík a Veverka splnit si jednoho z bobříků Stezky odříkání a sice Bobříka samoty.

V okamžiku, kdy mi měly na dvanáct hodin zmizet z dohledu dvě tulačky a každá měla být po celý tento čas někde sama bez našeho vědomí v terénu, uvědomil jsme si, že to má svá rizika. Proto jsme si k němu na místě ještě něco přimysleli.

Náš malý tábor u říčky Blanice stál v údolí a krajina okolo stoupala do svahů. Vybrali jsme na nich zalesněná místa a sedmého července krátce před šestou ranní se obě tulačky, každá jinam, na ně vydaly. Vybaveny jídlem a světlými igelitkami k signalizaci nás opustily na půl dne, aby se tak staly prvními, kdo se o lov tohoto bobříka u nás pokusí. Lov se oběma zdařil (a Konopíkovi dnes již ke splnění celé Stezky zbývá ulovit jen Bobříka mlčení!). Obě však tuto zkoušku překřtily na Bobříka nudy. Čím se celých dvanáct hodin tulačky v místě zabývaly, můžete si přečíst právě teď. Opět je vše bez pravopisné úpravy.

Veverka

Sedím na šutrech a koukám na korě najednou slyším za mnou něco funí. Přitom si představím samí hrůzostrašný věci. Hodím za sebe šutr, ale funění nepřestalo, pak uvědomím, že to je ježek, ale stejně vypadnu. Pak chvíli ležím a poslouchám ptáky a suším nohavice, který jsou mokré jak hnůj. Kolem leze mravenec se zlomenou nohou táhnoucí řeč. Když se potom válím v trávě přiběhne po ohradě veverka skočí na jeden strom přeleze na druhý a pak se honí s ptáčkem. Mezitím si pročítám myšlenky a občas kouknu co se děje v táboře. Když pak skočím prudce do trávy vyletí proti mě dvě koroptve obě tři jsme se lekli až se nám srdce zastavilo. Mezitím sem taky snědla chleby a sušenku.

Konopík

Bobřík samoty 7.7.1995 Husinec
Tento papír je z KPZ a proto milí čtenáři omluvte zmačkanost. Sedím za okrajem lesa a asi 20m pode mnou dolů se pase stádo koní. Nyní jdu sundat igelitku která visí na větvi, aby byla vidět do tábora. A co to vidím korě se spodem kolem ohrady přesunuli dolu - (Tam se též pasou) Jdu sníst chleba s marmeládou. Právě smrkám a hle nade mnou visí pavouk (právě zdrhám). Stádo se stále pase a mě nezbyvá než se vrátit. Pavouka nevidím, ale slyším zpěv, svrlikot a volání ptáčků (bohužel nejsou vidět). Je 6.35. a já si jdu číst, protože není co pozorovat. Četla jsem si do 7.46.h. potom mne vyrušilo vzdálené tukání datla asi 8m ode mne pak seděl strakapoud. Asi 2m přede mnou a 1m nade mnou chvíli seděli dvě sojky. Je 8.01. a já věším igelitku zase na strom. Deset minut čekám a sundávám ji dolů. Na louce kde máme stany zřejmě děda Oulický jezdí s traktorem a seká louku. Stále myslím na Veverku (plní si totiž také bobříka samoty). je také na okraji lesa, ale asi 50m nade mnou. Teď jdu hloubit díru na posmrkané kapesníčky. Dále nebudu psát tak stručně, protože by mi nemusel vstačit papír. Je 9.00. a to

je 1/4 z mého bobříka. Děda stále seká trávu a dole pod ohradou jedou dvě holky na koních. U stanů jsou čtyři postavy a to svědčí o tom, že už jsou všichni vzhůru. Já tu ležím a koukám na stromy kde právě švitoří sýkorky. Nad panem Oulickým lítá asi pět bílých ptáků (asi rackové). 9.20. v táboře zpozorován ohníček (jen kouř). Já si čtu. Najednou se kouknu na nohu a mám tam stočenou housenku - (konečně něco k pozorování. Housenka je složena ze 14-ti článků + hlavička. Má tři páry nožiček hnedle za hlavičkou. Pak má tři články bez nožiček, potom čtyři páry tlusčích nožiček pak dva čl. bez nohou a pak vzádu jeden pár. Dodatek housenka je hnědá. Tak je 10.02. a já musím dát rychle igelitku na větev. Housenku odnesu, abych ji omylem nezašlápla. Sundala jsem igelitku a jdu si číst. Pak sním chleba. Psát už budu jen vypožorované nebo zajímavé věci. Chvilí pozoruji motýly na louce a pak Nic.

O smyslu lovu Bobříka samoty

V dnešní době bývá, alespoň v našich zeměpisných šířkách, obtížné během dvanácti hodin nikoho nepotkat. Ten skutečně "tvrdý netulácký" bobřík znamená nejen nebýt viděn, ale ani neuvidět jiného člověka.

Obsahem Bobříka není jen nezřízeně se nudit, ale hlavně pozorovat. Za tu dobu smysly zbystří a začnou vnímat to, co dosud zůstávalo skryto. Třeba Konopík na otázku, zda tímto způsobem někdy pozorovala housenku, řekla, že ještě nikdy. Ne každý však je náturou pozorování chtivý.

Dvanáct hodin je myslím příznivá doba, aby ji každý zvládl. Zda se zbystřenými smysly, nebo znučeně, to záleží na každém zvlášť.

D o b r ý l o v !

| * H á d a n k y * |

Honzova hádanka v minulém Sěmtamníku měla ukryto celkem deset logických chyb. Byly to tyto:

- 1) Ačkoliv je chlapec sám doma, jde na klepání otevřít maminka.
- 2) Je mu dvanáct let a chodí už do deváté třídy devítiletky.
- 3) Bydlí v přízemím domku, a přece přichází sousedka z druhého patra.
- 4) Učil se, ač nebylo ani na krok vidět.
- 5) Maminka rozsvítila, pak teprve šla otevřít a sousedka přesto mluvila o černé hodině, ačkoli přišla do osvětleného bytu.
- 6) Při poznámce o černé hodině se smála, přesto chlapec později tvrdí, že se nikdy nesměje.
- 7) Byla již úplná tma a maminka připravuje teprve svačinu.
- 8) Hoch jde z domu, uklízí učení, z něhož se již všemu naučil, ačkoliv tvrdil, že se pro rozhovor nemůže doučit.
- 9) Je večer, tma a přesto začíná zápas ve fotbale.
- 10) Hoši seběhli ven po schodech, ale domek je přece přízemní.

A zde je několik nových hádanek k zamyšlení:

1. Zkuste najít věty čtené popředu i pozpátku stejně:

a) Nápověď: *Jeho majetkem není valoun.*

Řešení:

b) Nápověď: *Valoun drží Ota, proto nepracuji.*

Řešení:

2. Nepátřejte po smyslu těchto vět. Vaším úkolem je najít

v textu jména zemí:

- a) Zima rok obrací do jara
- b) Krtek vrtal noru s kolegou od Metrostavu...
- c) Padá déšť do vousu Gandolfovi
- d) Také Neapol skončila s hraním operet

3. Co je to: Nejsem, dokud mé jméno nevyslovíš!

* S l o v o n á č e l n í k o v o * |

Být tvrdý...

Není to tak dávno, kdy jste mi vy, malí, řekli, že jsem "na velký moc měkej" a podložili jste tato slova několika příklady. Nebylo pro mne složité vysvětlit vám důvody, proč jsem v daných situacích jednal právě tak a ne jinak. Přesto jsem na vaše slova nezapomněl.

Uplynulo pár měsíců a na jedné z posledních akcí minulého školního roku jsem podobná slova slyšel od první části velkých (ta druhá část si o mně myslí asi něco jiného). A já jsem tehdy, jak mám ve zvyku, začal zešíroka.

Náš oddíl je jednotou v různosti. Většina z lidí v něm jsou opravdu osobnosti, které by v něm nebyly, kdyby byl jiný! Stačilo by málo, aby se Tuláci začali věnovat vymezenému okruhu zájmů a jistě by z něj někteří záhy odešli. Nebo by stačilo, abych častěji zvyšoval hlas, abych své právo veta začal používat v míře daleko větší. A jistě by složení oddílu doznalo změn. Otázkou je, zda by to bylo k jeho prospěchu.

Vzpomeňte ještě na jednu věc: oddíl jsem nezaložil a přišel jsem k hotovému. Navázal jsem a pokračoval a přidal do něj něco ze sebe. Kdybyste na mně chtěli, abych byl jiný, už bych to asi nebyl já.

Být tvrdým by znamenalo také nedovolit některé akce a jít dál, bohužel, také jen s některými lidmi (nebo snad vy sami byste řekli *bohudíky?*).

Asi časem přes všechna tato slova sami pocítíte určitou změnu. Vedou mne k ní drobné události, které třeba většina z vás ani nezachytí, ale jichž jsem byl účastníkem, nebo jen "vrbou", ať již na schůzkách, výpravách, nebo na právě uplynulém letním táboře. Jsou chvíle, kdy byste rádi provedli něco, o čem víte, že to není zrovna nejsprávnější. Je opravdu k pláči, najde-li se dokonce rádce, který to provede s vámi bez mého vědomí. Vyvarujte se takovýchto akcí. Já musím důvěřovat těm, kdo s vámi pracují, protože není možné, abych vše, co se v oddíle děje, kontroloval. Ale přijdu-li k věci, která se stane jinak, než je zdrávo, poznám-li, že někdo, byť z dlouholetých dospělých Tuláků udělal něco *za mémi zády*, třeba s vaším přispěním, věřte, že toto je situace, pro níž bych se s oním rádcem raději rozloučil. Protože tehdy bych se zklamal v důvěře k němu a bez této vlastnosti není možné spolupracovat (alespoň já věřit vám všem potřebuji).

Být tvrdý pro mne není lehké - natolik mne asi znáte. Vzpomeňte, co všechno jsme společně za několik let prožili a představte si, kolik toho ještě

můžeme prožít. K tomu, aby vše zdárně plynulo dál, není nejnutnější zvyšovat hlas, nebo vetovat názory ostatních. Je třeba umět naslouchat a hlavně chtít slyšet. Tak tedy poslouchejte. Všichni. A zkuste číst i mezi těmito řádky...

Váš Michal

* P ř e h l e d a k c í *

Tento přehled obsahuje akce jen první poloviny školního roku. Je možné, že ve chvíli, kdy tento Semtamník držíte v rukou, některé z nich již budeme mít za sebou. Na druhé pololetí se budou domlouvat až koncem kalendářního roku.

Září: 16.-17.9.95

Prokopské údolí, chata sdružení Tereza

"Suchou nohou po dně mořském"

29.9.-1.10.95

změna: Landštejn ponechán na léto příštího roku, jede se do

Krkonoš, Bolkova (jihozápadně od Janských lázní)

Úvod do nové celoroční hry

Říjen: 15.10.95

Dům "UM"

"Den otevřených dveří Klubu přátel Tuláků"

20.-22.10.95

Tolštejn, POUZE KMEN !

Uhelná brigáda

25.-29.10.95

Lhotka u Mělníka, podzimní prázdniny, oba Tulácké oddíly

"Legenda o Kyrandii"

Listopad: 17.-19.11.95

Kamenice u Humpolce

Pokračování celoroční hry

Prosinec: ?.12.95 (přesný termín není domluven)

Praha

Tulácká mikulášská nadílka

15.-17.12.95

Tolštejn

Vánoční výprava

??12.95 (přesný termín není domluven)

Není určeno místo

"Putování za vánoční vločkou"

Nejsou vyloučeny změny, ale budeme sami rádi, když uvedená data dodržíme. Jistě se vyskytnou i akce "navíc", které přijdou v průběhu roku a o nichž třeba ještě ani sami nevíme, ale dáme vám vždy včas vědět o všem, co se bude dít.

* S t ř í p k y *

*** OD SLOV K ČINŮM !**

Ještě, že je vás jen něco málo ke třiceti a delikventů, kteří včas neodevzdali přihlášky na uplynulý tábor bylo ještě méně. Tato slova patří oněm rodičům (i dětem): bude-li příště dáno datum odevzdání čehokoliv, bude platné pro všechny a jiná možnost, pokud si ji se mnou SAMI OD SEBE DOPŘEDU NEDOHODNETE, nebude! Vždyť ani do práce, ani do školy nezapomínáte přicházet a své povinnosti plníte tak, abyste ji nemuseli (s pětkou) opustit...

*** DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM**

Stává se dost často u písniček opisovaných ze zpěvníku do zpěvníku, že se tu a tam změní slovo, někdy i celá sloka. V minulém Semtamníku se objevila píseň s názvem "Pan, jméno mé". Jde o tutéž, kterou mnozí z vás znáte podle jména, které je v názvu tohoto střípku. "Pan, jméno mé" jsem čerpal ze zpěvníčku "1000 písní".

*** H E L P !**

Všímáte si, jak nám tloustnou Semtamníky číslo od čísla? Ačkoliv je v záhlaví psáno, že je tištěn Domem UM, ani tato studnice není bezedná a při tisku takových "tlouštíků" v nákladu cca čtyřiceti kusů mi papír, byť není můj, mizí pod rukama až překvapivě rychle... Najde-li se Kouzelný dědeček, nebo alespoň sponzor na toto i cokoliv jiného, neodmítnu jej! Předem děkuji. Určitě mám více než tři přání...

=====

**Máš něco, co bys rád sdělil všem ostatním?
Máš chuť stát se spolutvůrcem příštího čísla?**

=====

Tak neváhej a dej mi o tom vědět! Třeba již příště budou všichni Tuláci číst Tvé vyprávění, luštit Tvé hádanky, nebo se smát nad tvými vtipy! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví může se objevit na těchto stránkách.

=====

Světlo Tvým krokům !

=====

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK
(do školních lavic...)

Č.4

Vydán

jako 4. publikace

Oddílového nakladatelství *> NAKOLENĚ <*

Neprodejný materiál

pro vnitřní potřebu členů a přátel oddílu

TULÁCI

září 1995, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Honza - obálka a řešení hádanky z minulého Semtamníku

Veverka a Konopík - lov Bobříka samoty

Jezule - část přehledu akcí loňského roku

Všichni účastníci schůzky 28.6.'95 - Zelená, černá,
červená

Michal - ostatní text

Tisk:

DŮM "UM"

Středisko pro volný čas dětí a mládeže

Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10

tel.: 02 / 77 34 07, 77 20 81

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00

tel.d.: 02 / 402 64 76

tel.z.: 02 / 6112 2855, 6112 3579